advokatnævnet

DATO: 28.11.2022 **Sagsnr.2022-2521**

K E N D E L S E

Klagens tema:

Ved Advokatnævnets kendelse af 31. januar 2018 blev tidligere advokat [indklagede] frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3 (nu stk. 8).

[Indklagede] har den 4. august 2022 i medfør af retsplejelovens § 147 f ansøgt om ophævelse af frakendelsen.

Sagsfremstilling:

Ved [byretten]s dom af 2. november 2015 blev [indklagede] idømt betinget fængsel i 4 måneder og frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed for en periode af 2 år, jf. retsplejelovens § 138, jf. straffelovens § 79, stk. 1, for overtrædelse af straffelovens § 278, stk. 1, nr. 3 om underslæb.

[Landsretten] stadfæstede den 21. november 2016 byrettens dom. Af dommen fremgår, at frakendelsen skulle regnes fra landsrettens dom.

[Indklagede] blev ved Advokatnævnets kendelse af 31. januar 2018 frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre. Frakendelsen skete på baggrund af, at [indklagede] i 9 tilfælde havde overtrådt klientkontovedtægten og dermed groft havde handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Af Advokatnævnets afgørelse og begrundelse fremgår følgende:

> *"Skyldspørgsmålet:*
> *Forhold 1*
> Efter klientkontovedtægtens § 1, stk. 1, skal enhver advokat, som

oppebærer penge for en klients eller tredjemands regning, have indrettet bogholderiet således, at det til enhver tid kan vise de enkelte mellemværender samt størrelsen af advokatens samlede tilsvar af betroede penge (klienttilsvaret). Klientbogholderiet skal føres hver arbejdsdag, jf. klientkontovedtægtens § 1, stk. 3.

Advokaten skal desuden mindst en gang hver måned afstemme summen af de enkelte mellemværender med det samlede klienttilsvar og opbevare dokumentation herfor i mindst to år, jf. klientkontovedtægtens § 6.

Det fremgår af revisorrapporten, at [indklagede] i perioden fra den 1. januar 2012 til den 19. april 2013 har undladt at føre klientbogholderi hver arbejdsdag, således at bogholderiet til enhver tid kunne vise de enkelte mellemværender samt størrelsen af det samlede tilsvar af betroede penge (klienttilsvaret), jf. klientkontovedtægtens § 1, stk. 3, jf. stk. 1.

Det fremgår endvidere af revisorrapporten, at [indklagede] i perioden fra den 1. januar 2012 til den 19. april 2013 har undladt mindst en gang hver måned at foretage afstemning af, om summen af tilsvaret på de enkelte klienters konti stemte med klienttilsvarskontoen ifølge bogholderiet, jf. klientkontovedtægtens § 6.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Forhold 2
Klienttilsvaret skal indestå på en særlig konto i pengeinstitut (klientbankkonto). Klientbankkontoen skal betegnes som klientkonto, jf. klientkontovedtægtens § 2, stk. 1.

Det fremgår af revisorrapporten, at [indklagede] i perioden fra den 1. januar til den 19. april 2013 har haft betroede midler indestående på en bankkonto, som ikke var oprettet som en klientkonto, jf. klientkontovedtægtens § 2, stk. 1.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Forhold 3
Advokaten skal en gang hver arbejdsdag sikre, at der er overensstemmelse mellem klienttilsvaret og det samlede

indestående på klientbankkontiene og kunne dokumentere dette, jf. klientkontovedtægtens § 2, stk. 4.

Det fremgår af revisorrapporten, at [indklagede] i perioden fra den 31. januar 2012 til den 28. februar 2013 har haft mellem 86.425,87 kr. og 621.442,08 kr. for lidt indestående på klientbankkonti, jf. klientkontovedtægtens § 2, stk. 4.

[Indklagede] blev ved dom af 21. november 2016 fra [landsretten] idømt betinget fængsel i 4 måneder og frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed for en periode af 2 år, jf. retsplejelovens § 138, jf. straffelovens § 79, stk. 1, for overtrædelse af straffelovens § 278, stk. 1, nr. 3, underslæb, ved den 28. december 2012 at overføre 115.000 kr. af [X]s midler på klientbankkontoen til [bank A] som afdrag på [indklagede]s private gæld til banken.

Advokatrådet har begrænset klagen til at vedrøre en manko på klientkontiene på mellem 86.425,87 kr. og 506.442,05 kr. i perioden fra den 31. januar 2012 til den 28. februar 2013, således at beløbet på 115.000 kr. ikke indgår i mankoen.

Det fremgår endvidere af revisorrapporten, at [indklagede] ikke rettidigt har indsat den daglige regulering den 17. april 2013 på 75.422,10 kr., hvorved et tilsvarende beløb manglede på klientbankkontoen i perioden fra den 17. april til den 23. april 2013, jf. klientkontovedtægtens § 2, stk. 4.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved i perioden fra den 31. januar 2012 til den 28. februar 2013 at have haft en manko på klientbankkontiene på mellem 86.425,87 kr. og 506.442,05 kr. og ved i perioden fra den 17. april til den 23. april 2013 at have haft en manko på klientbankkontoen på 75.422,10 kr.

Forhold 4

Det fremgår af klientkontovedtægtens § 5, at der på klientbankkontoen kun må hæves beløb, som udbetales til en klient eller for en klients regning, beløb, som advokaten eller advokatselskabet har til gode hos en klient i henhold til bogført mellemværende, der berettiger til modregning, samt beløb, som efter opgørelse og afstemning overstiger advokatens eller advokatselskabets samlede tilsvar.

Advokatnævnet finder det på baggrund af revisorrapporten dokumenteret, at [indklagede] den 1. juni 2012 i strid med klientkontovedtægtens § 5 hævede en lønudgift på 23.621 kr. til en ansat i advokatvirksomheden fra klientbankkontoen.

Advokatnævnet finder det ligeledes på baggrund af revisorrapporten dokumenteret, at [indklagede] i strid med klientkontovedtægtens § 5, i sagen "[...]" i perioden fra den 27. november 2012 til den 26. marts 2013 debiterede et salær på 50.000 kr. og i perioden fra den 26. marts til den 16. maj 2013 debiterede et salær på 76.000 kr. uden skifterettens forudgående godkendelse, hvorved beløbene i samme periode manglede på klientbankkontoen.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Forhold 5
En advokat har pligt til at afgive indvundne renter af sit tilsvar over for klienten og foretage rentetilskrivning mindst en gang årligt, jf. klientkontovedtægtens § 7, stk. 1 og 7.

Det fremgår af revisorrapporten, at [indklagede] ikke har afgivet indvundne renter af tilsvaret i sagerne vedrørende [X] samt [Y] og afdøde [Z], jf. klientkontovedtægtens § 7.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Forhold 6, 8 og 10
Efter klientkontovedtægtens § 1, stk. 1, skal enhver advokat, som oppebærer penge for en klients eller tredjemands regning, have indrettet bogholderiet således, at det til enhver tid kan vise de enkelte mellemværender samt størrelsen af advokatens samlede tilsvar af betroede penge (klienttilsvaret). Klientbogholderiet skal føres hver arbejdsdag, jf. klientkontovedtægtens § 1, stk. 3.

Advokaten skal desuden mindst en gang hver måned afstemme summen af de enkelte mellemværender med det samlede klienttilsvar og opbevare dokumentation herfor i mindst to år, jf. klientkontovedtægtens § 6.

1. januar til 31. december 2014
Advokatnævnet finder det på baggrund af klientkontoerklæringen for

2014 samt oplysningerne fra [revisor A] godtgjort, at [indklagede] i perioden fra den 1. januar til den 31. december 2014 har undladt at føre klientbogholderi hver arbejdsdag, således at bogholderiet til enhver tid kunne vise de enkelte mellemværender samt størrelsen af det samlede tilsvar af betroede penge (klienttilsvaret), jf. klientkontovedtægtens § 1, stk. 3, jf. stk. 1.

Advokatnævnet finder det endvidere godtgjort, at [indklagede] i perioden fra den 1. januar til den 31. december 2014 har undladt mindst en gang hver måned at foretage afstemning af, om summen af tilsvaret på de enkelte klienters konti stemte med klienttilsvarskontoen ifølge bogholderiet, jf. klientkontovedtægtens § 6.

1. januar til 31. december 2015

Advokatnævnet finder det på baggrund af klientkontoerklæringen for 2015 godtgjort, at [indklagede] i perioden fra den 1. januar til den 31. december 2015 har undladt at føre klientbogholderi hver arbejdsdag, således at bogholderiet til enhver tid kunne vise de enkelte mellemværender samt størrelsen af det samlede tilsvar af betroede penge (klienttilsvaret), jf. klientkontovedtægtens § 1, stk. 3, jf. stk. 1.

Advokatnævnet finder det endvidere godtgjort, at [indklagede] i perioden fra den 1. januar til den 31. december 2015 har undladt mindst en gang hver måned at foretage afstemning af, om summen af tilsvaret på de enkelte klienters konti stemte med klienttilsvarskontoen ifølge bogholderiet, jf. klientkontovedtægtens § 6.

[Indklagede] har oplyst, at hun var undergivet tilsyn efter klientkontovedtægtens § 17, og at det derfor ikke var muligt for hende at overholde kravene til den daglige bogføring og regulering, da dette afhang af tilsynets og bankens ekspeditionstider.

Advokatnævnet har ved vurderingen af skyldspørgsmålet i relation til forhold 6, 8 og 10 lagt vægt på, at [indklagede]s interne bogføring ikke afhang af tilsynets godkendelse og bankens ekspeditioner.

Advokatnævnet finder på ovennævnte baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Forhold 7

Det er af afgørende betydning for, at advokater kan bevare deres særlige rettigheder med hensyn til at opbevare klientmidler, at advokaten overholder bestemmelsen i klientkontovedtægtens § 10 om advokatens indsendelse af en årlig klientkontoerklæring til kontrol

af, om advokaten overholder klientkontoreglerne.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ved ikke rettidigt at have indsendt klientkontoerklæring pr. 31. december 2015 i overensstemmelse med klientkontovedtægtens bestemmelser har overtrådt klientkontovedtægtens § 10.

Sanktionen:
[Indklagede] blev ved Advokatnævnets kendelse af 14. september 2015 pålagt en sanktion for en grov tilsidesættelse af god advokatskik.

[Indklagede] blev ved dom af 21. november 2016 fra [landsretten] idømt betinget fængsel i 4 måneder og frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed for en periode af 2 år, jf. retsplejelovens § 138, jf. straffelovens § 79, stk. 1, for overtrædelse af straffelovens § 278, stk. 1, nr. 3, underslæb.

Reglerne om indgivelse af klientkontoerklæringer og korrekt håndtering af klientmidler er af fundamental betydning for Advokatrådets mulighed for at føre tilsyn med advokater i overensstemmelse med loven og for klienternes tillid til advokatstanden.

Ved i flere tilfælde ikke at have overholdt klientkontovedtægtens regler, herunder særligt ved i perioder at have haft en betydelig manko på klientbankkontiene, finder nævnet, at [indklagede] har gjort sig skyldig i grove og gentagne overtrædelser af sine pligter som advokat. Efter forholdenes karakter finder nævnet grund til at antage, at [indklagede] ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde. Advokatnævnet tager derfor påstanden om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre til følge, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3, jf. til dels princippet i straffelovens § 89.

[Indklagede] kan forlange Advokatnævnets afgørelse indbragt for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 e. Anmodningen skal fremsættes over for justitsministeren."

[Indklagede] anmodede ved e-mail af 7. december 2018 Advokatnævnet om ophævelse af frakendelsen, idet hun til støtte herfor anførte, at hun ønskede at arbejde som advokat igen, dog som ansat advokat, og ikke i eget regi. Hun anførte endvidere, at hun havde en søn, der kun lige var fyldt 18 år, og hun havde derfor behov for stadig at arbejde og have en indtægt. [Indklagede] anførte i den forbindelse, at hun havde planer om at være på arbejdsmarkedet en del år endnu, og at hun havde holdt sig ajour med lovgivningen og deltaget i kurser siden efteråret 2016. [Indklagede] anførte endvidere, at den ved dom pålagte rettighedsfrakendelse var udløbet, idet der var forløbet 2 år, fra hun af [landsretten] blev frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed.

Ved kendelse af 20. marts 2019 afslog Advokatnævnet [indklagede]s ansøgning om ophævelse af frakendelsen af 31. januar 2018.

Ved e-mail af 27. maj 2020 anmodede [indklagede] igen om ophævelse af frakendelsen af 31. januar 2018. Til støtte for anmodningen henviste hun til sine tidligere fremsendte bemærkninger, jf. ovenfor, og anførte supplerende, at der den 21. november 2020 ville være gået 4 år, siden hun ved [landsretten] blev frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed i 2 år. [Indklagede] anførte endvidere, at hun sin alder taget i betragtning havde et stort ønske om at få frakendelsen ophævet og dermed i nogle år få mulighed for at virke som advokat. Endelig anførte hun, at det var uvist for hende, hvad tidshorisonten var, inden hun ville kunne få ophævet kendelsen, og at en tilkendegivelse heraf ville give hende en mulighed for at indrette sig.

Ved kendelse af 13. november 2020 afslog Advokatnævnet [indklagede]s ansøgning om ophævelse af frakendelsen af 31. januar 2018.

Ved e-mail af 4. august 2022 har [indklagede] på ny anmodet om ophævelse af frakendelsen af 31. januar 2018. Hun har til støtte for anmodningen særligt henvist til sine tidligere fremsendte bemærkninger jf. ovenfor og anført, at hun ønsker at virke som advokat igen og har mulighed for en ansættelse som advokat. Da hun forventeligt har en del arbejdsaktive år endnu, har hun et stort ønske om igen at kunne virke som advokat på de områder, som er hendes mærkesager og specialområder. [Indklagede] har endvidere anført, at der i november 2022 er gået 6 år siden [landsretten]s dom af 21. november 2016, som lød på 2 års frakendelse. Hun har i den forbindelse anført, at hun fortsat ønsker Advokatnævnets tilkendegivelse af en tidshorisont for, hvornår hun kan få ophævet kendelse af 31. august 2018, og hun har givet udtryk for utilfredshed med det manglende svar herpå og den uvished, der er forbundet hermed. [Indklagede] har endelig anført, at hun i de mellemliggende år har holdt sig løbende ajour, og at hun er ganske klar over kursuskravene, hvorfor hun er i venteposition til at komme i gang med efteruddannelse i forhold til de mange kursustilbud der er.

Advokatrådet har fået forelagt [indklagede]s anmodning og har den 15. september 2022 anført, at det er Advokatrådets fortsatte opfattelse, at der på nuværende tidspunkt ikke er grundlag for at ophæve den af nævnet pålagte kendelse af 31.

januar 2018 om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre. Således har Advokatrådet udtalt sig imod, at kendelsen ophæves.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 17 medlemmer.

[Indklagede] gav personligt fremmøde og havde lejlighed til at uddybe sine bemærkninger.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 147 f, stk. 1, at Advokatnævnet til enhver tid kan ophæve en frakendelse efter § 147 c.

Ved Advokatnævnets kendelse af 31. januar 2018 blev [indklagede] frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre. Afgørelsen var begrundet i, at [indklagede] ved i flere tilfælde ikke at have overholdt klientkontovedtægtens regler, herunder særligt ved i perioder at have haft en betydelig manko på klientkontiene, havde gjort sig skyldig i grove og gentagne overtrædelser af sine pligter som advokat, samt at forholdenes karakter gav grund til at antage, at [indklagede] ikke for fremtiden ville udøve advokatvirksomhed på forsvarlig vis.

[Indklagede] har nu været frakendt i ca. 4 år og 10 måneder.

Det bemærkes, at Advokatnævnet ikke kan give en specifik tidshorisont for, hvornår en frakendelse bør ophæves, idet der efter praksis er flere forhold, ud over tid, der skal inddrages i denne vurdering.

I vurderingen af, om en frakendelse indtil videre bør ophæves, må således bl.a. indgå omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrundede frakendelsen, den tid, der er gået siden frakendelsen, og om der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde, jf. herved Højesterets dom, gengivet i U 2008.474.

Efter en samlet vurdering af de forhold, der førte til frakendelse af [indklagede]s ret til at udøve advokatvirksomhed, sammenholdt med den stadig forholdsvis begrænsede tid, der er forløbet siden Advokatnævnets frakendelse af 31. januar

2018, og da [indklagede] ikke nærmere har redegjort for sine forhold i den mellemliggende tid, herunder økonomiske og personlige forhold, og hvordan hun vil sikre sig, at klientmidler vil blive behandlet forsvarligt, finder Advokatnævnet, at der er grund til at antage, at [indklagede] fortsat ikke vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde.

Den omstændighed, at den ved dom pålagte rettighedsfrakendelse, der vedrører en anden overtrædelse, er ophørt, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Advokatnævnet afslår på denne baggrund ansøgningen om ophævelse af frakendelsen.

Herefter bestemmes:

Advokatnævnet afslår [indklagede]s ansøgning om ophævelse af frakendelse af 31. januar 2018.

På nævnets vegne

Kurt Rasmussen